ŠKOLOVINKY

OBČASNÍK VALDICKÝCH ŠKOLÁKŮ A JEJICH UČITELŮ

POSLEDNÍ – PÁŤÁCKÉ ČÍSLO, TŘETÍ (3.) ROČNÍK,
ČERVEN ŠKOLNÍ ROK 2020/**2021**,

MĚJTE SE FAJN, PÁŤÁCI!

SLOVO ŘEDITELE

Slovo ředitele aneb Co znamená „páťák“?

Nachýlil se další školní rok ke svému konci. Pravda, nebyl to obyčejný rok. Ale jak tomu v případě valdické školy je, i letos se loučí naši páťáci.

Zdálo by se, že loučení a odcházení je smutné. Ale na konci je vždy začátek něčeho nového. Z páťáků se stanou šesťáci, budou mít nové předměty, poznají nové spolužáky, paní učitelky a nejednoho pana učitele. A dál budou vrůstat do svých individuálních životů.

A proč *Co znamená „páťák“?* Řeklo by se – 5. třída je jenom 5 let školní docházky. Ale ono je to trochu jinak. Být páťák znamená 50 školních měsíců a jen 10 měsíců prázdninových, 5 let ve valdické škole je 220 školních týdnů a chodit do školy od 1. do 5. třídy je celkem 5192 vyučovacích hodin. Ba co víc: 5 let je pro všechny páťáky skoro polovina života! A ty měsíce, týdny a tisíce hodin prožil Viky, Majda, Barča, Ema, Kýťa, Pilňous, Ela, Pidloch, Áďa, Vendy a Gabča společně s paní učitelkou Janou Mikulovou. Být páťák znamená hodně.

Milý čtenáři, dovol mi, abych PODĚKOVAL paní učitelce Janě Mikulové za každou jednu hodinu, za stovky týdnů a desítky měsíců, co se našim dětem věnovala, rozdávala… Dovézt děti až do páté třídy je ohromný ranec starostí, radostí, obav, přání, myšlenek a osobního soukromí.

Páťákům přeji, aby se po celý život mohli opírat o těch prvních 5 let, které prožili ve valdické škole se svou paní učitelkou.

Tibor Vojtko, ředitel školy

Milí PÁŤÁCI, mám pocit, že jsme si už všechno řekli, ale nedá mi to a rozloučím se s Vámi ještě skrze písmenka. Setkávat se s Vámi skoro denně pět let a pak najednou konec a dost je opravdu zvláštní a kruté. Je skvělé, že i přes vnější okolnosti v minulém a letošním roce se z Vás stala dobrá parta kamarádů. Někdy si říkám, že ten proklínaný koronavirus Vám v tom vlastně trochu pomohl – doma jste si uvědomili, jak si vzájemně chybíte. Snad své přátelství nezahodíte. Já mám do dneška jednu z nejlepších kamarádek už od 1. třídy.

Ve vašich článcích v těchto novinách často píšete, že jste si to tady opravdu užili…. Já to slovo nemám moc ráda a říkám si, že toho užívání bylo asi moc na úkor učení, i když snad je to tak, že právě to učení jste si užili. Užívejte si to učení i dál, já věřím, že čím více se toho člověk naučí, tím smysluplnější život má, možná ne plný užívání si, ale určitě vnitřně bohatší a tím i následně šťastnější.

Takže Vám přeju hladký vstup do nových škol, dobré kamarády, chápající učitele, radost z vědění. A hlavně hodně zdraví a štěstí ve všem, co máte před sebou.

(A taky si ten život trochu „UŽIJTE“ ☺) JM

Je těžké se vyjádřit a jistým způsobem se i rozloučit s letošními " páťáky ", když jsme se nemohli díky covidu potkávat ani na školní chodbě. Přesto jsem měla možnost tyto žáky poznat ve třetí třídě v předmětu Člověk a jeho svět a jsem vděčná za tuto zkušenost. Moc ráda jsem je učila. Byli zvídaví a vždy výborně připraveni. Za celou moji pdagogickou éru jsem se ve vyučovací hodině nesetkala se smutnými obličeji a to zejména u děvčat, když se na některou z nich při zkoušení nedostala řada . A ještě jedna věc se mi na nich líbí. Kdykoliv je totiž potkám na školní chodbě, nikdy nezapomenou pozdravit, což není u ostatních žáků naší školy běžné. A tak při každém možném kontaktu s nimi, ať je to suplování v paté třídě, či cokoliv jiného, nezapomenu paní učitelce Mikulové říci, jak jí závidím, že má tak klidné , pracovité a naprosto skvělé žáky.

Zdena Říhová

Jaké to bylo v roce 2016? To ti naši milí páťáci nastoupili do první třídy. Měla jsem je na tělocvik a byli tak hodní, klidní a roztomilí. To už je pět let? Zase to uteklo tak rychle. Přišly malé děti, které neuměly číst a psát a teď tady máme už skoropuberťáky, kteří mají na věci svůj názor. Ale pořád jsou hodní, milí a ještě někdy roztomilí. Prostě super třída a je mi zase líto, že odchází. Přeji Vám štěstí a úspěch v nové škole, občas si vzpomeňte na naši/vaši malou školu. Budeme tu.

M. Luftnerová

Naši páťáci... Vás, naše "nejstarší", znám pouze dva roky, neučím Vás, ale na naší malé, téměř rodinné škole, se všichni vzájemně setkáváme. Jste milí, usměvaví, ráda vás potkávám nejen během přestávek a společných akcí ... Příjemně se s vámi povídá - o všem možném. V dalším studiu vám přeji podporu dobrých učitelů, a také hodně dobrých přátel. A pokud se vám někdy nebude moc dařit, nezoufejte, i to vás posune dál. Na svoji první školu nezapomeňte, rádi Vás kdykoliv uvídíme.

Katarína Málková

Naši milí páťáci,
přeji vám další super školu,
život samou legraci
a málo karambolů!!
1 - 2 - 3 VALDICE ♥

Tereza Nováková

Milí páťáci, bude se mi po Vás stýskat!

Jana Drbohlavová

Ať se vám daří v novém působišti! Byli jste šikovní na výtvarku – děkujeme Vám za zkušenost s Vámi.

Věra Kyselová

Páťáci, přeju Vám mnoho štěstí do dalšího studia!

Alena Kosáková

Ahoj! Jmenuju se **Áďa Šulcová** je mi 11 let a budu vám vyprávět, jaký byl čas ve škole. Nemuseli jsme nosit roušky a taky jsme se nemuseli testovat a desinfikovat si ruce. A teď to vlastně přišlo: CORONAVIRUS! Je to hrůza, musíme furt nosit roušky a testovat se. A v těch rouškách se musíme trápit, ale je dobrý, že aspoň tu roušku nemusíme nosit na tělocvik, protože v rouškách se nemůže cvičit. A vlastně kvůli tomu coronavirusu se zrušily všechny kroužky. A taky návštěvy byly zakázané, ale teď už nejsou zakázané. No prostě je to teď těžký. A teď budeme přestupovat do jiné školy vlastně skoro všichni jdeme do železnické školy, bude to zase něco nového, budou tam noví žáci. A nové paní učitelky/učitelé. Bude mi tato škola chybět.

Ahoj, jsem **Michal Pilný**, je mi 11 let.

Dne 31. května 2021 sem do školy přijela paní Drobná, aby jsme s ní upekli zdravé dorty. Dorty byly z cizrny, banánu, dvou vajec, kakaa, tvarohu, třtinového cukru, prášku na pečení, byly ozdobené borůvkami, jahodami, malinami. Nejdříve se rozmixovaly cizrny s dvěma vajíčky a banánem. Do misky s rozmixovanými ingrediencemi se přidal třtinový cukr a kakao. Pak rozmixované a zamíchané ingredience se vylily do forem na dorty a formy se daly do trouby na 30 minut. Potom se vytáhly a daly se na to tvarohové čokoládové krémy. Jeden z těch dortů se dal paní učitelce, byla moc ráda. Moc si chválím ty nejlepší paní učitelky a toho nejlepšího pana ředitele. Paní družinářky byly moc hodné a paní Kosáková nás brala na kuželky. To mě vždy bavilo. A taky hodná paní školnice, které rád pomáhám. Těch pět let, co jsem prožil s těmi nejlepšími spolužáky… dost to utelklo. Tato škola je ta nejlepší, sice se musí chodit ke školce do jídelny, ale aspoň se provětráme. Rád vzpomínám, co jsem tu prožil. Nejradši jsem měl výlety, protože jsme se nemuseli učit.

Moji spolužáci se jmenujou: Viktor Čihák Magdalena Droznová Barbora Frýdová Ema Khunová Michal Kittler Eliška Kripnerová Michal Pilný Ondřej Šídlo Adéla Šulcová Vendula Umlaufová Gabriela Vojtková. A moje paní učitelka se jmenuje: Jana Mikulová.

Před pěti lety jsem se loučila se školkou. Šla se na nás podívat naše třídní paní učitelka. Byla jsem moc ráda, že kamarádi ze školky se mnou šli do třídy. Pak jsem byla na zápise a vzali mě. Hurá! Seznámila jsem se s dalšími dětmi. Moc jsem se těšila na první školní rok. Naučila jsem se psát, číst a počítat. Taky jsem poprvé v životě viděla paní Drobnou, která si s námi povídala o zdravé výživě. Druhý školní rok to bylo taky moc fajn. Chodila jsem do družiny a do jídelny. Moji spolužáci a paní učitelka jsou super! Moc si toho vážím, že chodím právě sem. Od třetí třídy máme pana ředitele. Je s ním sranda. Jezdili jsme na školní výlety a hrozně moc jsem si to užívala. Pak jsem začala chodit do čtvrté třídy a byli jsme zavření doma. Protože byl i je COVID 19. Musela jsem se učit sama doma. Byla to hrůza. Všechno učení dělat doma. Ale hlavně že jsme byli zdraví. Po půl roce zase otevřeli školy. Se všemi jsem se zase viděla. Jednoho dne jsme šli do Jičína na dopravní hřiště. Učili jsme se dopravní značky a další věci. Po nějaké době nás zase zvřeli. Viděli jsme se jenom na vysvědčení. Byla jsem šťastná, že opět vidím paní učitelku i spolužáky. Když jsem začala chodit do 5. třídy, tak jsme měli on-line výuku. Bylo to sice složité, ale s naší úžasnou paní učitelkou Mikulovou jsem to nějak zvládla. Pak jsme zase chodili do školy. Byla jsem tak ráda, že nebudu do konce školního roku doma. Ještě jsem se nezmínila, že ve 4. a 5. třídě jsme museli i musíme nosit roušky. Testujeme se a dezinfikujeme si ruce. Když tohle všechno začalo, tak jsem se cítila zvláštně, prostě jsem nikdy neměla na obličeji roušku a nezažila něco takového. I když mně tohle už leze na mozek, jsem moc a moc ráda, že chodíme do školy. A teď něco pozitivního. Mým nejoblíbenějším předmětem je matematika. Když něco nechápu, tak mě to vždy dokáže vysvětlit paní učitelka. Strašně moc jsem si to tu užila. Strávila jsem tu spoustu dní a jsem za ně šťastná. V září půjdu na jinou školu a je začátek června. Takže už jenom jediný měsíc. Na novou školu se těším, ale mrzí mě, že odcházím. Chci moc poděkovat naší nejlepší paní učitelce na světě. I ostatním paním učitelkám, paní asistentce, paní družinářce, panu řediteli, paní školnici a všem spolužákům za to, že jsem tu s nimi mohla být. Dokonce máme i mikiny s logem školy! Neskutečně jsem si to tady užila a těch zážitků je tolik, že bych je ani nevypsala. Budu na to vzpomínat do konce života. **Ema**.

Z přechodu ze školky do školy jsem měla strach kvůli novým dětem a paní

učitelce. Ve spolužácích jsem našla kamarády a paní učitelku vidím jako opravdového učitele, který mě hodně naučil. Vím, že věci, co mě paní učitelka naučila, budu potřebovat celý život, například čtení, psaní a počítání atd. Budu ráda, že prvňáčkové budou mít tak hodnou paní učitelku. Nemám ráda, když se ve škole hádáme a naše učitelky to pak musí řešit. Při online výuce jsem byla smutná, že se nemůžu normálně vídat s kamarády a paní učitelkou. Doufám, že až se všichni rozprchneme do jiných škol, že budeme stále v kontaktu. Jinak se vůbec netěším, až odejdu. Neumím si představit, že mě bude učit jiná učitelka než Jana Mikulová. **Vendy**

Moje první vzpomínka ze školy byla, když jsem se poprvé setkal s naší paní učitelkou u zápisu. Byla milá a hodná. Škola se mi moc líbila, všichni jsou zde přátelští, jak spolužáci, tak i učitelky. Vždy jsem se do školy těšil. No a ty výlety...ty byly ještě lepší, nemusel jsem se učit, ani úkoly nebyly, to bylo super. Když jsem chodil do novinářského kroužku, tak jsem šel dát s 2. a 3. třídou psům krmivo, které vybrala škola, proto abych to mohl zdokumentovat. Nebo školní akce: Vzpomínám na dny, kdy byl ve škole den zvířátek. Přinesl jsem si želvu, a to bylo super (emoji s jazykem) Byl bych rád, kdyby i před našim odchodem byl také jeden den zvířátek. Povím Vám tajemství. Přinesl bych morčátka. Když ve 4. třídě nastala pandemie a školy zavřely, tak nám paní učitelka zadávala e-mailem, ale v páté třídě bylo zlepšení: online výuka. Aspoň jsme se vídali, i když to nebylo na dotyk, jenom přes počítač (smutný emoji). Naštěstí v dubnu nám ministr dovolil chodit do školy. Hurá, hurá, hurá. A teď abych chtěl poděkovat všem spolužákům, učitelům i učitelkám, kteří dokázali způsobit to, že jsem do školy chodil rád. A ještě řeknu, že když jsem byl v družině, tak jsem se díky Vikymu naučil hrát šachy a proto mu děkuji. I paní družinářce Kosákové, která mi dovolila v té úžasné družině pobýt. Bude se mi bude po všech dětech a učitelích stýskat, kteří neodejdou do školy, do které jdu já. Byli a jste všichni skvělý. Děkuji. (velký emoji s úsměvem). **Michal Kittler**

Ahoj, jsem **Eliška** a je mi 11 let. Budu vám vyprávět o sobě. Tak jdeme rovnou na to! Tenkrát mi bylo 6 let, když jsem poprvé vkročila do své třídy. Má první reakce byla ta, že jsem vkročila a….no… zírala s otevřenou pusou. Pak jsem si šla sednout do nějaké lavice. S kým jsem seděla v lavici si už nepamatuji, ale možná jsme seděli sami. Dostala jsem tenkrát ten nejlepší dárek na světě. Naši moc hodnou paní učitelku Janu Mikulovou. Pak letěl čas a byla jsem ve 2. třídě. Přiznám se, že si vše moc konkrétně nepamatuji. Tak to ale bylo stejné každičký den. Učili jsme se a na konci roku jsme se fotili a občas byly nějaké akce a tak to bylo dokola a dokola. Byla 3. třída no a pak zas 4. třída a to k nám do celého světa přišel nezvaný host COVID – 19! naboli největší kazitel, ničitel a zloduch! Také nesmím zapomenout zmínit, že od 1. do 3. jsme měli paní ředitelku Danu Němcovou. Pak v 3. třídě ji vystřídal pan ředitel Tibor Vojtko, neboli otec mé spolužačky Gabriely Vojtkové. Je moc hodný, milý a vtipný. Chodili jsme plavat do areálu v Jičíně a bylo to super. O 4. třídě se mi mluví těžko, protože kvůli tomu COVIDU! jsme měli distanční výuku, což znamená, že jsme byli v karanténě a paní učitelka nám přes e-mail posílala, co máme sami dělat jako třeba jaké strana v matematice jaké cvičení. Také musím napsat, že teď jsem tedy v 5. třídě, ale roušky stále nosíme a to mi vadí! Já nesnáším Covid! A teď jdeme tedy na tu 5. třídu, která nebyla ani moc fajn. No...byla ONNLLLINEEE VÝUKA!!! Jako s kamerama atd...HRŮZA. Nemám slov, ale teď chodíme do školy. Testujeme se ale každé pondělí na ten příšerně příšerný COVID-19. A to je zatím vše.

Ahoj. Já jsem **Ondra** a je mi 10 let. Jsem v 5. třídě a mám skvělé spolužáky. V dubnu 2021 se valdická škola zúčastnila soutěže o sportovní vybavení, byli jsme na 29. místě. 31. 5. 2021 k nám přijela paní Drobná a vařili jsme čokoládové cizrnové dorty a jeden jsme dali paní učitelce.

Je nás jedenáct a z toho 4 kluci a 7 holek. Už se do šestý třídy těším, ale taky mi bude chybět tato péče. Každým dnem co tady trávím, tak si uvědomuji, že i když nám paní učitelka dávala testy, tak že to myslí opravdu dobře. Mám paní uč. moc ráda a doufám, že i ona nás. Teď bude konec školního roku, jsem unavená, ale moc si to užívám a jsem ráda, že mám za paní uč. Janu Mikulovou. Nejraději bych tady zůstala, ale já paní uč. dopřeju zase někoho jiného. Užívám si s paní uč. vyučování (opravdu hodně) a taky doufám, že budou prvňáčci na paní uč. hodní a milí. (**Gábina**)

V září roku 2016 mě rodiče poslali do ZŠ Valdice. Ocitla jsem se v malém kolektivu spolužáků, pod vedením paní učitelky Jany Mikulové. Proto si myslím, že jsme se brzy skamarádili. Z prvních let si toho moc nepamatuji, to asi proto, že se mi nic špatného nestalo. Ve škole byla vždy přátelská a pozitivní atmosféra. Stopku tomu vystavilo uzavření škol na jaře minulého roku. K tomu jsme se už vyjadřovali ve Školovinkách. Já jsem napsala, že mě uzavření nijak zvlášť nepoznamenalo. Teď musím říct, že poznamenalo. Uzavření škol nám zabránilo se potkávat a upevňovat naše přátelství. A kvůli tomu, že se rozcházíme do různých škol, to asi nikdy nedoženeme. Doufám, že se mýlím a budeme se potkávat i nadále. Já bych o to stála.
(**Barbora Frýdová**)

Já jsem **Viktor Čihák** a dnes vám řeknu, jaké to bylo končit školu, ale bylo by blbé začít 5. ročníkem, když můžu vyprávět o 1. – 5. ročníku. Začíná to tím, že jsem poprvé přišel do školy, to tu nebyla spojovačka a tělocvična, a chodili jsme cvičit do takové divné tělocvičny. (A nemám na ní dobré vzpomínky). Začínali jsme se vším a já neuměl nic. Pak mě napadlo, že by mě učil můj brácha. Tak jsem vysedával u jeho domácích úkolů a naučil mě nejvíc matiku a naučil mě počítat do 300, což…v první třídě to jde těžko, takže jsem byl docela napřed a škola mi šla a víc se mi to líbilo bez tělocvičny… V 2. třídě jsem už měl nějaký kamarády a zapadl jsem víc ve třídě. V tý době jsem chodil do družiny až do 5. třídy teda skoro, protože o poslední 2 měsíce bez družiny jsem bojoval. Pak když jsem postoupil do 3. ročníku, tak bylo všechno fajn i když jsem furt byl v družině. Pak přišel 4. ročník, kde už jsem byl absolutně bez rodiny, brácha totiž šel do Železnice do školy. V 5. ročníku to dopadlo taky výborně, mám na mysli 2. pololetí, protože jsem vyrobil pro všechny model a i paní učitelce papouška a pro celou třídu akvárko. V tý době (1. pololetí) byla nejspíš celá jenom distanční výuka a ta jednoduše nefungovala. Teď zpátky k 2. pololetí, mohl jsem už jít domů sám a přinesl jsem hodně věcí do školy. Moje hodnocení školy je dobrý a v nějakém čase i špatný, ale podle mě to bylo úžasný. Teda kromě družiny, to bylo peklo. Nejlepší škola na světě, to je moje hodnocení. Poslední akce byla s paní Drobnou (pekli jsme zdravý čokodort. Covid nám všem znepříjemnil školu a nejhorší je ta rouška, ale teď vážně, kdo v tom může dejchat? Dezinfekce taky není výborná, protože máte pak odporně hořký ruce. Distančí výuka byla nejhorší věc, co kdy internet vymyslel, nic mě nenaučila, spíš mě naučila brát si tlustější brýle a hloupnout. To bylo vše a loučím se s vámi.

Ahoj, moje jméno je **Majda** a je mi 11 let. Tahle škola se mi líbila už od prvního okamžiku. Byl zápis a já se strašně těšila. Udělala jsem nějaké úkoly a šla jsem domů. První den školy mi bylo trochu smutno, protože jsem nikoho neznala. Chodila jsem do školky do Jičína. Všichni se už znali, ale já věděla, že z nás jednou budou dobří přátelé. A víte co? Měla jsem pravdu. A naše paní učitelka. Doslova úžasná. Lepší jsem si nemohla přát. A jsem ráda, že moje mladší sestra Bětuška ji bude mít taky. No… uteklo to až moc rychle, ale užila jsem si to. Ve třídě nás je jenom 11. Teď budu přestupovat do Železnice a ve třídě nás prý bude 21. Bude to velká změna… Ale teď zpátky k nám do školy. V první třídě se mi asi nejvíc líbilo, když jsme jeli do Tonga. Pak byly prázdniny a 2. třída. Připadala jsem si už jako velká holka. Na začátku 2. třídy jsme se přestěhovali do jiné třídy a tam jsme byli až do čtvrté. Ale nebudu předbíhat. Druhá třída byla fajn. A abych řekla pravdu, už si toho moc nepamatuji. Ale vím, že to byl poslední rok u nás Dany Němcové. Byla tu ředitelkou. No a ve třetí třídě nastoupil nový pan ředitel. Jmenuje se Tibor Vojtko, je moc hodný a vtipný. A také jsme jeli do Kladrub ke koním. Moc se mi tam líbilo. Ještě jsem si vzpomněla na plavání. Chodili jsme tam od druhé třídy. Vždy jsem byla ve žlutém týmu. (To je ten nejlepší.) A zase ty prázdniny… 4. třída je tu. Na začátku 4. třídy jsme taky chodili na plavání a opět jsem byla ve žlutém týmu. A pak to začalo. Bylo to peklo. Začala distanční výuka. Paní učitelka nám posílala mailem úkoly a my jsme je dělali. Pak se zase škola otevřela a chodilo se tam dobrovolně. Já do školy nechodila a dál jsem si dělala úkoly. A potom zase loučení s pátou třídou. A rázem jsme byli i my v páté třídě. Zase jsme se stěhovali. Tentokrát do naší první třídy, ale krátce potom se zase škola zavřela. Začala on-line výuka, ta trvala poměrně dlouho, ale nám se zdála dvakrát tak dlouhá. Teď jsme zpět ve škole, ale musíme nosit roušky nebo respirátory. Vláda jedná o tom, že je už nebudeme muset nosit, ale bůhví… Nedávno k nám přijela paní Drobná a pekli jsme dorty a ty dorty byly zdravé. Těsto bylo z tmavých fazolí a banánů. Ten dort jsme dojídali ještě na dětský den, který jsme si taky moc užili. Ráno jsme my páťáci udělali rozcvičku. Pak všichni tančili a byla to sranda. Potom přijela paní Brumlichová a dělali jsme různé úkoly. Všechno to bylo venku a my tam bělali jako šílení. Když jsme šli na střelnici s 3. a 4. třídou, potkali jsme se s 1. a 2. třídou. Oni šli dělat úkoly a my šli střílet ze vzduchovky. Dohromady jsem měla 4 body. A víte co bylo nejlepší? Že jsem právě měla narozeniny. A střílela jsem právě v 10.45 a to je čas, kdy jsem se narodila. Pak jsme šli zpátky a do jídelny. Bylo čevabčičí s bramborem. Na čtvrtek jsem se těšila, protože byly špagety. A teď, když toto píšu, je pátek a mám narozeninovou oslavu. Už bych to asi měla ukončit. No stručně bych to mohla říct takhle: BYLO TO TU STRAŠNĚ SUPER A BUDE SE MI MOC STÝSKAT! Mám to tu ráda pořád a nechali jsme si udělat mikiny. Nejspíš v nich budeme na rozloučení se školou. A nejvíc se těším na přespání ve škole. Prostě a jednoduše třeba se uvidíme na rozloučení s páťáky neboli s námi. Přeju hezký den a ahoj!